

DE KUNST
DER
AARDE

INLEIDING

DE TITEL

Het is niet onwaarschijnlijk, dat de Titel, die ik voor deze uiteenzetting heb gekozen, en die mij aantrekkelijk deed, mijn ophoorn bedachtelingen verzaakt. Dit schrijven is een soort zelfverdediging. Ik vertedig hierin niet de over de kunst denk, waarom ik zelf niet en niet zo'n schilder, ik vertedig me reeds bij voorbaat tegen aanvallen, die ik verwacht. Voor zoover ik eenige aandacht voor dit geshif kan verwachten en dat kan niet veel zijn. Zoals ik later zal aanvoeren is de belangstelling voor goede schiltekunst; - ik schrijf hier in hoofdzaak over schiltekunst, al zeer, zeer gering. Wie zal er dan nog belangstelling hebben voor een theorie over kunst?

De Titel dan, moet een de aandacht trekken. Is niet alle kunst, kunst van de aarde - om het niet gewoone te zeggen "menschenwerk". Natuurlijk.

OVERSCHATTING

Naar de betekenis van de kunst wordt - ondanks de geringe belangstelling, die er voor bestaat - toch overschat. Het is niet zeldzaam, dat men verwacht, dat de kunst ons het "ware" zijn van leeren kennen. Het zou een gunbaring zijn, de kunst zou ons in het "eindige" het "oneindige" leeren kennen. Het "al" en het "absolute" - het "Goddelijke" en het "heleal" de grond der dingen en de viende dimensie.

Dat zijn allemaal grote woorden, voor de meeste lezer worden. Worden waarvan de betekenis toch niet vast staat.

Wij vergeten liefst, dat de kunstenaars vroeger bij de ambachtbladen gekend werden en niet eens alrijdt hoog geacht. Plato rekende de kunstenaars bij de ambachtlieden en potsmakkers. Immer, zegt hij, wie een stiel maakt is nog voor van het "idee" stiel is het opzichte van de "idee" een onvolledige nabootser. Maar wie, als de schilder - voor die stiel nabootst - is minder nog dan de stielmaker en een dubbelt leugenaar.

Platonchus moet gezegd hebben "Behagen schepponend is het kunstwerk, "voor minachten we de kunstenaar den kunstenaar"

THEORIE

Het zal blijken, dat ik niet een dergelijke gering schatting voor de kunst heb. Maar wanneer ik over kunst schrijf is dat niet een literair product van aanblijding van kunst en dat geschiedt niet het kunstmaatschappij - maar een wetenschappelijke theorie. Zoals elke theorie in eenmaal moet zijn. Het is mij bekend, dat een schilder moet schilderen en niet praten. Maar wanneer een schilder zijn werk uitstelt - daarbij sturend op een theorie - dan moet die theorie naar wetenschappelijke juistheid streven. Het komt mij voor, dat door kunstenaars - vooral in de laatste tijden, theorieën zijn opgesteld die zeer oppervlakkig doorzocht waren en wanneer in eenmaal zijn leven bestaat aan het werken in een richting, die door een goede theorie was aangegoten, dan is zo'n vergissing toch betrekkelijk zeldzaam. Het wil er me ook niet mee afmaken door te aannemen; "Over smaak valt niet te twisten".

Ik wil me niet beperken tot "aanvoeren" maar te wil trachten mijn oordeel te verleggen op een theoretischen grondslag. Het wil niet, omdat het "kunst" is - volstaan met bewijzen, die op de lagere school voor bekende met zelden worden geaccepteerd. Het moet dus aankomen met een wetenschappelijke betoog, een betoog, dat het ons ook niet alle grondslagen omvatten. Het ga niet uit van stellingen, die aanwachtbaar zullen zijn. Stellingen, die ik niet voldoende vertedig en die ik niet voldoende kan verdedigen, omdat ik niet voldoende kennis heb, maar ik heb ik geen moeite hebben om het gebied, dat samenhangt met het onderwerp: schiltekunst. Mijn theorie doet misschien "kegels" aan licht inder d'ruil - dekker bij den grond - reukster - vandaar de Titel "Kunst der Aarde"

CRISIS

Die theorie is niet overbodig - is niet alleen maar "gramme theorie" maar is een noodzakelijke hulpmiddel. Het meer, dat het juist nu noodig is - omdat - zoals ik later hoop aan te tonen - we kunnen spreken van een Crisis in de schiltekunst. Ik bedoel daarmee, dat in de 20de eeuw de ontwikkeling van de schiltekunst - aanblijding heeft gegeven het ontstaan van een crisis. Er zijn daardoor een aantal omstandigheden gekomen - een aantal richtingen, die ver uiteen liepen en verschillen schilte en publieke en twee maten bepalen. De meest uitsluitendste richtingen - zoals het kubisme zijn voorbij maar het moet blijken of ze nog bestaan waren en in hoeverre ze juist waren. Het is lang tijd om te beslissen over de richting - over het deel in de kunst.

Want er is niet alleen een crisis in de schiltekunst - er is ook een crisis daarbuiten - een crisis in de maatschappij in de ontwikkeling van de beschaving, waarop ik in het tweede deel terugkom.

OORDEEL

Dit is niet een het oordeel in de kunst - over wat juist en wat niet juist is - overlaten aan het oordeel. Het is de vraag of het oordeel van het oordeel juist is dan dat van het bestedingszake. Maar de schilder van leden heeft weinig aan het oordeel van het oordeel. Hij moet nu kiezen - van partij kiezen - ook al volgt hij maar een ander. Er zijn er zo velen.

Ondanks is het oordeel van het oordeel een onbetrouwbare en steeds veranderend oordeel. Het was dikwijls het oordeel van filosofen (van Plato tot Hegel enz.), hetgeen niet in hant, dat het kunstenaars waren. Maar ook het oordeel van de kunstenaars zelf is onbetrouwbaar. Michelangelo moest de vlammende ook Christus-kunst - kunst en reukster - zonder veranderingen of symmetrie - zonder kennis of zekerheid - enz.

x Biennale Venetie "Les Lignes de la Critique d'Art"

x Emil Witz "Geschiede der Asthetik"

Goethe waarde de Goethische barbaarschijft. maar Augustus Kraffman
 waarde hem en Kander herenbering oppassen.
 Het late werk van Kraffman wordt in het begin van de 19de eeuw een
 uiting van sociale of politiek "gevoel" - van het levende geslacht.
 Het oordeel over van Goyke was dat de schilders van zijn tijd tijm
 waarden onzijdig en zo zijn er tal van voorbeelden te vinden,
 die niet alleen bezingen hoe macher het oordeel van de "deskundigen"
 is maar ook hoe elke periode zijn oordeel of vooroordeel heeft.
 In zijn tijden, dat het oordeel van de jeugd maatgevend is. In recente
 tijden waarin alleen het oordeel van de gezamenl. geldt.
 Toch wordt er steeds heftig geoordeeld en veroordeeld en is ook
 het oordeel maatgevend voor:

1° Officiële instructies

Wanneer de Staat zich met de kunst bemoeit, zoals
 nu kort geleden in sterke mate in Duitsland het geval
 was, wanneer "nationale kunst" wordt geïmplementeerd
 is een vaste grondslag voor dat oordeel nodig.
 Het modernste begrip van de kunst - of zelfs de richting van
 de academische kunst moet zeer achterlijk zijn, soms
 doordien er een "modern" zelf, dat het schilderen
 een kunst bezouwt als iets, dat totaal verstand is -
 een open experimentele techniek van vijf gebouwen met een levig
 waarom wat leest zit. - De academische waarden het niet.
 De jeugd moet het weten, de commissies, die officiële
 tentoonstellingen of exposities - die het gebalte der vereenigingen
 moeten bepalen watgeerd en wat slecht is
 vooral in een en tijd, dat het schilders beoep, een
 gestoten beroep wordt - een tijd waarin de gelden worden hersteld.

2° Het publiek

Het publiek moet zelf oordelen, maar althoof zelf soort
 ommanting dat het een oordeel van des kunstigen - van een gevoel
 nodig heeft. Het wil spreken met de kunst - het behaalt
 capote om verkeer te hebben en de veranderingen van
 werk van vermeer of Hals bezingen, hoewel de "rechtvaardig"
 gelijke gelied wordt met de "kunstwaarde"

3° Critici

Critici oordelen en veroordelen en hen is vloed op het
 publiek - maar ook op de kunstenaars is groot, soms ook fataal.

4 Uitgevers

Uitgevers verspreiden de producten die zij "inbegripwaardig" achten over
 het publiek en worden zo het publiek op het "leisch of kunst"
 hebben ook zij niet een juist oordeel nodig!

5 Schilders

Misschien zijn ook de schilders zelf bij de zaak geïnteresseerd
 maar ze zullen er zich niet veel om bekommeren. "De schilders
 bij "inductie" bezigen moet ook zeggen, dat ze volgen wat andere
 zeggen. In de richting "Barok - dan schilders de der barok"
 is het, in "impressionisme" dan zullen ze als regel ook daar niet
 van afwijken. Maar in een tijd als de nu, waarin de "traditie"
 ontbrekt moeten ze zich wel bezinnen.

Kortom er is een behoefte aan maatregelen.

Geen rechter kan oordelen - billijk oordelen - zonder wetboek
 Een wetboek voor de kunst bestaat niet. Een wetboek voor de kunst
 zal waarschijnlijk nooit kunnen bestaan. Het is zaak era te gaan
 in bereide dit met zwaarte bestaan.

Wanneer we tot de conclusie komen, dat elke oordeel subjectief is,
 dat elke oordeel betrekkelijk is, dan moeten we dit ook openlijk
 erkennen. Meer nog we moeten het bij voortdurende bepalen welke
 en welke het publiek er op af moet werken: "Denk er om dit
 oordeel is niet een wet van Newton of Pascal" en dan nog zal
 het door anderen als een wet worden geïmplementeerd.
 Maar het is ook mogelijk dat, over enkele vraagstukken wel
 geoordeeld kan worden en dan is het nodig dit oordeel
 zo stevig mogelijk te fundeeren, juist in dit geval, omdat
 hier het oordeel zwaar mogelijk is en oordeel het in handen
 van weinige is gelegd. De macht van de weinige is groot
 naar mate de controle door het publiek geringer is - en dat
 is hier het geval.

Het is mijn bedoeling in deze studie het oordeel te
 helpen vormen. Dit zal zijn in een psychologische
 theorie over het oordeel der kunst - speciaal de schilder
 kunst.

Het tweede gedeelte omvat een sociologische beschouwing
 over de schilderkunst en moet antwoorden waarom
 juist in behoefte is van een theorie over schilderkunst.

SAMENVATTING

Levensgevoel

**Psychologisch
 Gedeelte**

Het levensgevoel is een begeleidingsverschijnsel van het
 leven.
 Het levensgevoel kan pas optreden, wanneer psychische
 veranderingen optreden.
 Deze veranderingen kunnen zowel bestaan uit eigen
 psychische activiteit, als uit activiteit ten gevolge van
 invloeden van buiten.
 De plotseling optredende - onverwachte - prikkeling van een
 zinnig deel van psychische spanning ontstaat.
 Het individu kan, maar is niet bestit gevoelzaam, leest
 te reageren.
 De psychische verandering, die dan ontstaat is samengesteld
 met het effect van de pijn.

Kunstgevoel

Het kunstgevoel is een verfijnd levensgevoel, een reeks
 van psychische spanningen en ontspanningen.
 Elke psychische verandering kan dit gevoel veroorzaken,
 zowel eigen psychische activiteit als activiteit ten gevolge van
 prikkeling van de zintuigen.
 Het kunstgevoel is afhankelijk:
 1° Van de eigenschappen van het individu, dat de kunst geest.
 2° Van den bestand van den geest.
 3° Van de houding van de individuele oorzaak.

Schilderij

Het schilderij is een blijvend menscheit product,
 dat bedoeld is door zijn samenstelling naarleiding te geven
 tot een voorgevoel reeks psychische spanningen en ontspanningen.
 1° Door een aantal gelijktydig optredende samenstellingen
 van het visueel (eerste indruk)
 2° Door een aantal in elkaar optredende veranderingen
 in het org (het aflossen van het schilderij)

3° Door aanleiding te geven tot het groeven en nagaan
 van heren veringen (associaties)

Kunst waarde

- De kunstwaarde van het schilderij is afhankelijk van
- 1° van de houding van de opgewekte spanningen door
 de directe aanvoeringen van het visueel
 (Absolute kunstwaarde) (vorm)
- 2° d van de voorspreekbaarheid van zijn samenstelling,
 een verhouding zowel afhankelijk van den kunstenaar
 als van den samensteller, die ten deel heeft:
 (Relatieve waarde)
 a Het gemakken van associaties, waardoor de
 aandacht gebonden blijft (Inhoud)
 b Het gemakken van associaties, die de psychische
 veranderingen symmetrisch veroorzaken (Inhoud)
 c Het gemakken van associaties, die de aandacht
 van het schilderij afleiden (Inhoud)

De voormaat (absolute waarde) is steeds verbonden
 met een inhoudswaarde (relatieve waarde) en moet
 daarom samenhangen.
 De inhoudswaarde hangt niet boven de voormaat
 uitgaan.

Crisis in de Maatschappij.

- 1° Terugnoge van de snelle ontwikkeling van het productie-vermogen is in de maatschappij, vrij productie, een overvloed ontstaan aan vrije tijd, en aan goederen. Ook door de concentratie van de bevolking is een toestand ontstaan, die gunstig is voor de ontwikkeling van de kunst.
- 2° Ondanks deze gunstige toestand blijft het een feit, dat voor schilderkunst geen uitsluitende belangstelling bestaat. Alleen de reproductie van het schilderij, die steeds beter zal worden, kan een geringe invloed hebben op de samenleving.

Crisis in de Schilderkunst.

- 1° Mede door de structureveranderingen in de maatschappij, maar ook door de eigen ontwikkeling en de opkomst van de fotografie is in de schilderkunst een crisis ontstaan. Deze is gekenmerkt door onzekerheid en het opkomen van vele tegenstrijdige opvattingen over de betekenis van de realiteit voor de schilderkunst.
- 2° Daar de kunstwaarden van het schilderij een relatieve is - niet alleen afhankelijk van het schilderij, maar ook van den aanschouwer, zal de beoordeling een subjectief karakter blijven dragen. Voor de beoordeling van de richting kunnen eenige theoretische overwegingen zekerheid verschaffen. Voor een betrouwbare beoordeling van de kunstwaarde der afzonderlijke werken is men aangewezen op kennis van de kunst. Alleen een strenge selectie kan hier eenige zekerheid verschaffen.

E E R S T E
D E E L

PSYCHOLOGISCH
G E D E E L T E .

H E T
W E Z E N
D E R
K U N S T

HOOFDSTUK I
HET GENOT

Het is dan - zoals ik in de inleiding uiteenzette - nodig wetten of regels te zoeken, waarom de kunstwaarden van een schilderij getuigt kan worden.

Ik wil dan wetten zoeken - die gelden voor alle werken van kunst en dus ook voor het schilderij.

Ik ga daarbij niet uit van het kunstproduct - maar van de waarde, die dit product voor ons - menschen - heeft. Het is nu toch ook mogelijk zijn, dat de kunst een waarde vertegenwoordigt in de wereld - onafhankelijk van de menschen.

Ik wil de kunst opvatten als een uiting van menschen - bestemd voor menschen - en - zoals al bij hem met de beschaling de menschen kunstgeest te verschaffen. Dus niet om de menschen uitenschap bij te brengen - niet als opvoedingmiddel, maar als middel tot genot.

Het kunstproduct kan zijn waarde - zijn potentie om kunstgeest te verschaffen - blijven behouden - ook wanneer zij er niet van genieten. Naar het oortruim ligt bij het effect. Wanneer het niet mogelijk was kunstgeest te verschaffen - kan ik de waarde buiten beschouwing laten.

Ik moet dan wel aan laten voorzigen een beschrijving over het genot in het algemeen - het alle soorten van genot omvattend beschouwen - en later vermelden.

Ik wil vooral nagaan hoe dit genot ontstaat. Ik wil onderzoeken wat oorzaken het zijn - en wanneer we van iets genieten.

Ik ga bij mijn beschouwingen uit van enkele vooronderstellingen - van hypothesen - nodig voor mijn theorie. Ik neem dit niet meer dan vooronderstellingen. Het lezer zou kunnen zijn. Ik kan me niet bemerken dat daarmee de theorie valt of staat - maar zonder deze vooronderstellingen kan ik niet verder werken.

De resultaten, die bij de verdere uitwerking te verrichten worden moeten de waarschijnlijkheid van het uitgangspunt duidelijk maken.

A ALGEMEENE WETTEN

Wet van de overgang van de wetten. De eerste:

- I De wet van het behoud is een wet van onveranderlijkheid, De wet.
- II De wet van het leven vindt juist de voortdurende verandering in een ik ook. Wet van de voortplantelijkheid. Kennen worden.

I WET van het BEHOUD.

Als uitgangspunt neem ik aan - een heelal - verdeeld in deelen - onderdeelen. Hoe de verhouding van deze onderdelen onderling moet zijn laat ik hier nog in het midden, maar wil vast, dat elke onderdeel zich wil handhaven.

Dit geldt vooral voor elementen, moleculen - verbindingen van groter uitgebreidheid - organismen - samenlevingen als steden en staten.

Voorts is er een bepaalde samenhang heeft verkregen. Het is dat te handhaven tegen beschadiging van buiten af. De krachten die afbreken treden tot een mate toe zeer groot.

Naar het ik organisme verdedigt zich tegen elke afbraak met de grootste handreikingskracht. Dit geldt juist en opzettelijk een zekere weerkracht - waardoor het na beschadiging zijn orde terug herkrijft. Het zijn meestal krachten, die stammen - moleculen, allen een van elkander treden.

Er zijn ook krachten - die voor de zelfhandhaving dienen, die niet direct weerbaar, maar wel in hun effect waarneembaar zijn. Planten - maar vooral dieren - menschen bezitten een soort bestuurscentrum - waarvandaan de vorm wordt vastgesteld.

Het bestuurscentrum wordt voort - nu eens een distel - dan een klee - het dezelfde stoffen kan een mens of een varken worden opgevoerd.

Ook samenlevingen van menschen en dieren vertonen bestuurscentra. De familie - het dorp - de staat - hangen samen door de invloed - die van de een op de ander wordt uitgeoefend.

Er zijn hier dus overheersende in deelen - die onbegrijpelijk hun wil opleggen - zoals in de staat - en er is een centrum in elk individu - dat noodzakelijk is - om te zorgen, dat het bestuurscentrum niet geheel wordt over de constructie van een

arm of een been - al naar behoefte
 Er is ook samenhang zonder dwang van been - die onderdelen
 doelt samenstellen - zoals aderen - coërcie - samenbrengt
 waarbij het een lichaamsdeel niet aan het andere vasthangt.
 In de staat is dit een begrip als vaderlandsliefde - in de dogen
 verdelgen de inwoners hun dorp tegen andere dogen -
 In de familie geeft een band - zelfs al kunnen niet alle leden
 goed met elkaar opschieten.
 Vooral zijn er slechte gezinnen, die het vadersche zichzelf doet
 handhaven - Het egoïsme - doet het vadersche - dat leuen,
 wat voor de zelfhandhaving noodzakelijk is - uit de mogelijkheid,
 die op een voorwaat aanwezig zijn - Het vadersche leuvelde
 het aanwezig medel en leuvelde het op zijn bruikbaarheid.
 Dit alles zegt nog niets over vraag of pijn.
 Het is een schied van bekrachten of ander wijzen van bekrachtiging
 uitsluitend deinst het handhaving van een vorm van samen-
 leuning van onderdelen.
 Wanneer we alleen met den bekrachten te maken zouden hebben zou
 een evenwicht ontstaan en we het vaders van het evenwicht een
 overvloedig zou gheel, een eenzijdige rust of eenzijdige
 beweging maar dan een beweging, die volkomen natuurlijk zou
 verlopen.
 Hieraan is een tweed met bestaansvoor en mijn wijzen
 aanwezig. Dit is de

2 WET van het LEVEN

Het zelfleidend aisch de overvloedigheid, het
 leven eischt de verandering.
 Het kenmerkende van het leven is, dat het telkens de
 rust en de regelmaat zal verstoren.
 Vooral het verstoren of veranderen van de regelmaat is
 kenmerkend. Immers ook een dronard ongunstig verandert
 van stand en van plaats, ook de sterren - de electonen
 veranderen van plaats. Maar bij deze bewegingen is de veran-
 dering volkomen bepaald. De sterren zijn overvloedig
 vastgehouden van wetten, die elke beweging voorschrijven.
 Wanneer we over volbrechte gegevens beschikken, kunnen we
 uitrekenen wat gebeuren zal.
 De wetenschap is gebaseerd op deze regelmaat.

De causaliteit - de wet van oorzaak en gevolg - doet ons - met
 reden - verwachten, dat een steen, die steeds van de aarde af is
 gevallen - ook - onder gelijke omstandigheden, steeds zal blijven
 vallen.
 Maar wanneer de steen van wegeven te vallen - wanneer de zon
 van wegeven de voorghewen baan te volgen - zonder dat er eenige
 uitwendige oorzaak voor aanwezig zou zijn - dan zouden we twijfelen
 aan de wetenschap - dan zouden we vinden, dat de wereld op zijn
 hoop zou staan.
 Dit wonder is het ware leven.
 Deze niet-vallende steen - zou handelen als een levend wezen - zou
 blijven een eigen wil te bezitten.
 Ook in het leven van menschen treffen we een regelmaat aan,
 die als natuurwet kan worden opgevat. De menschen worden op
 overeenkomstige wijze geboren - Formen of Formen niet en sterren
 Er zijn verschillen maar meestal weten we, wie, of meer, te verklaren
 waarom de een vroeger stierf dan de ander, waarom hij 'of' zij niet
 ghemid zijn. Te denken aan op dezelfde wijze en dan ze het niet dan
 tijde ze aan een bepaalde ziekte - die de dootter met wetenschap -
 op ervaring gebouwd - niet te bevestigden.
 Deze regelmaat behoort ons niet te verwonderen, want de
 menschen zijn uit organische stoffen gebouwd, die in de natuur
 aan bepaalde wetten gehoorzamen. De afdeling kan niet
 veel afwijken van die van een andere mensch - anders anders het
 organische onmogelijk zou zijn in deze bepaalde omstandigheden.
 Maar als het organische een licht afwijkt van de regel - als de lang te
 klein is geworden voor de omstandigheden van de verandering - ja
 dan moet die mensch ook verdwijnen uit het leven onder deze
 omstandigheden - overvloedigheid en sterft.
 Voorna het leven minster door organische en anorganische
 wetten is bepaald is de spelruimte groot.
 De menschen denken - denken en spreken minster overvloedigheid,
 dan de afdelingen. Het is mogelijk dat alle menschen, steeds
 zullen lachen onder gelijke omstandigheden. Dan zijn het automaten
 geworden. Het wegeven al zeer gevoeligheids mechanismen zijn
 het blijven poppen - die er - als een automaat - kunnen door
 lachen door op een leeuw te drukken.
 Wanneer het menschen denken dronardig geteterrineerd zou zijn
 kan de mijn verder het wil niet laten. Beter gezegd: ik kan
 het niet laten maar niet het laten of voortzetten, al naar
 de wet en voorschrijft.

Het is me niet mogelijk iets anders te bevoeren, dan in die, ingewikkeld,
 wet is te vastgelegd.
 Ik neem aan "Archeol of the archeol", dat dusdanige wet niet bestaat.
 Noeg het een was zijn - ik leef - bekrachten die waren of dank te leven.
 Natuurlijke is mijn wil niet niet niet niet. Voorna de proces diezelfde
 weg uit gaan - als een ander, die me tegevoert komt - zullen we lachen.
 en behief ik me daarvan niet te verwonderen. Ik heb het zelf ghemid.
 Maar de behief, die weg niet te gaan. Ik wegeven zo te gaan - niet
 omdat ik de behief wil vermijden - niet omdat ik te weeten, niet
 omdat ik een andere weg voorzie - maar eenvoudig uit overvloed
 uit pure gried. Deze wilheid van wil - was overvloedig.
 De uitwijking van het besluit zal op kinderen wijzen kunnen worden
 verkleind. Zijn spreken kunnen me bevoeren - de weg kan versperd zijn
 maar het besluit te ghemien - blijft staan bij besluit, maar blijft
 bestaan als politie. Een bepaling blijft echter bestaan. De
 bepaling door mijn eigen was. Anders dan mijn ziel, mijn
 wil - mijn wezen - mijn "ik" is gemiddeldwaard, anders zal ik
 niet kunnen handelen.
 Ik zal me op dit terrein niet verder begeven. Er schuilen anders
 onder het gras en zijn vele mogelijkheden, die ik niet ghemien kan.
 Ik wil niet deze hypothese en stel dus een wilheid die
 het mogelijk maakt geheel zelfstandig iets te bedenken,
 te willen. Het ondenkbare moet ik kunnen denken, d. w. z.
 dat niet voor een ander ondenkbaar is. De ander mag niet vermoeden
 wat ik kan bedenken, of wat mijn waagmoed zegt:
 "Ik ben een God in mijn gedachten".
 Hier is dus reden te spreken van een eigen scheping -
 dit is open inspiratie, maar scheping, mag het ook zijn
 bekracht door allerlei omstandigheden. Alles zal mijn
 wilheid bevoeren - Tenneer waagmoed ik me op terrein
 loyaf waar anderen ook zijn. Dat is wat te verwachten.
 Deze wet van de overvloedigheid zou ik de wet van de
 oorspronkelijkheid kunnen noemen.
 Het is een scheping, daar waar niets was, een oorsprong
 al is dat dan ook maar voort haar aan een heel, heel
 klein afwijking van de regelmaat.
 Deze eenige uitwijking op de regel geeft me een kans
 geeft me een ziel.

Voorna de deze vrije wil het aangevoeren volgen een groot
 aantal bepalingen - die dit inderde kunnen den onderscheiden
 van andere eenige wil overeenkomst individuen. Alles die
 welke wil overeenkomst vertonen behief ik in mijn beschouwing.
 Het zijn ook verschillen - verschillen wil - het is ook mogelijk - op dat
 moment ~~verschillen~~ verschillen.
 b Herinnering
 Voorna de een besluit wil nemen - dat afwijkt of overeenkomst met
 een vorig besluit is het waarschijnlijk dat ik ze klein verglijken.
 We stel me dat voor - later kom ik hierop terug - als een waat
 elkaander bijeen van twee voordeelingen, vergelijkbaar door een
 zekere overeenkomst. Het zou mogelijk zijn te besluiten zonder
 verglijken - We kan besluiten zonder te rekenen te handelen met
 deze herinneringen - Maar de aanwezigheid beschouwt ik meer als
 een van die vele dingen, die ik niet aanvoeren.
 c Stof - geest.
 Een van de problemen, die zich hier voordoen is de verhouding
 van de aangevoerde ziel tot de stof. Het is niet mogelijk dit
 probleem hier op te lossen. Voldoende zij - te constateren, dat
 alle gewijzingen - alle aandeningen - uitwendig psychisch zijn.
 Bij het volken van pijn is niet de beschouwing van de heid pijnlijk
 wanneer deze aandening niet is overvloedig naar het centrum.
 de geest. Wanneer die overvloedig niet plaats vindt, door
 beschouwing van de reukbaarheid - vol ik niet. Wanneer de overvloedig
 plaats heeft en ik reuk den in behag ghemien - door andere handelingen
 vol ik de pijn niet.
 Wanneer de aandening langs andere wegen tot mij komt,
 het volken voor een plan - het reageven op een herinnering
 dan blijft ik - hier een onderscheid in oorzaak bestaan, maar
 is het effect evenveel psychisch.
 d Karakter
 Alle eigenschappen, die ik aanvoeren - van het inderde -
 en die het vadersche kenmerken - zijn samen te vatten onder
 het begrip karakter. We kan daarvoor gebruik maken
 van de indeling van Prof Hegmans.
 De mensch kan meer of minder gevoelig zijn voor inderde
 van de buitenwereld - en ik neem dus aan, dat er contact is

met die stoffelijke of geestelijke buitenwereld. Deze gemeenschappelijkheid is dus de mogelijkheid tot omvragen van in drukken en staat los van het oorzaken.

De activiteit bepaalt in hoeverre er verschil is in inhoud van beelden. Hetzelfde kan geschieden in bester of langer tijdsverloop en het kan ook zijn, dat er een zeer geringe verandering is om het zelfde te handelen.

Het zal waarschijnlijk het meest voorkomende geval zijn - dat die schepingsrichting - dat handelen zonder uitsluitende oorzaak weinig voorkomt en dat de vrijheid van handelen alleen bestaat uit een aanbrengen van kleine variaties op gegeven reacties.

De secundaire functie heeft niet met de tijd, maar met de uitgebreidheid te maken. Deze bepaalt de grootte van het veld, dat we ervaren. Wanneer we vele herinneringen naast elkaar ervaren - uitgebreid hebben als platen op een tafel, dan zijn we secundair.

Verder is het nu verband, dat we de capaciteit bezitten om naast elkaar verschillende indrukken te versimpelen of plannen te smeden.

e Waardeering

Het belangrijkste voor mijn betoog echter is het volgende: De wet van het leven eischt verandering.

Waarom dat niet niet ontstaan dan is, het inwendig waart om te sterven - is gestorven - is dood.

We hebben alleen, in dit verband, te maken met wat leeft. Dit leven - met zijn zin, wordt sterk beïnvloed door een nieuwsvrijheid, dat er onafschakelijk aan verbonden is: de waardeering.

Ik wil daarvoor op het geval: aangekomen of overaangaan van vreemde of pijn - genot - allemaal samen voor eenzelfde verschijnsel. Het mechanische bewegen - staat hier buiten.

Vreemde en pijn ontbreekt op het moment, dat we een psychische verandering overgaan.

Dit heeft natuurlijk zeer veel invloed op onze activiteit. Het kan de bloering voor die activiteit inhouden.

De neurale oors. zou mogelijk verstoord worden, wanneer niet de verkleining van de vreemde aanwezig was.

Het is een nieuwsvrijheid - een verkleining - nog niet de oorzaak - maar een beïnvloeding.

Het is de levensvreemde. Deze levensvreemde doet ons - buiten om zelf te denken. We gaan uit op armatuur. We willen iets ontdekken of we handelen buiten om de vreemde van het handelen - de vreemde in het veranderen. Het is pas dan, dat de wereld aan het vallen komt en aan het vallen blijft, want eenmaal tot de ontdekking gekomen, dat niet de handeling vreemde verbonden is - zal het inwendig meer reke hebben om zelfstandig te handelen.

Het inwendig gaat in het offensief - We niet zelf het offensief overgaat heeft de kennis door andere omgelaet en beheerscht te worden.

Het niet doen blijft dan niet neutraal maar als gevolg van de grotere activiteit van overaanhoudende waarden - worden we slachtoffer - raken we achter - worden we slaf - kunnen we pijn lijden.

De combinatie van leven en vreemde heeft dus een tegenstand in de pijn. We worden aangespoord tot handelen, zowel door de vreemde, als door de vrees - gestoord te worden in vrees niet.

De bron van het genot is daarmee verlegt van het zijn - naar het, veranderen.

Niet het overaanhoudende zijn - geeft de vreemde - zelfs niet de overaanhoudende verwachting - de verkleining - die voor ons staat als een sterk hand beeld - maar wil de daarvan uitvloeiende verandering - de psychische handeling -

Dit over inzicht van het leven - waarop het leven grootendeels draaft (het om vele mogelijk zijn te veranderen zonder het nieuwsvrijheid van de vreemde) is de bron waartoe de vrees wil pellen.

Niet kan gelden: "We niet vraagt - wie niet wilt"

Nieuw is - Laat me dat goed overhanden - zelf te veranderen. zelf te handelen - en dus niet veranderd te worden - niet bevestigd te worden door een uitsluitende oorzaak.

Dit neemt niet weg, dat vrees een uitsluitende oorzaak een bepaalde situatie, het zo onafschakelijk kunnen waarden, dat het lijnen ook als oorzaak kan worden opgevoerd van ons handelen. Hiermee het volgende:

B OORZAAK van het Genot

De oorzaak van het genot was de psychische verandering. Die verandering was het gevolg van eigen activiteit en heeft geen oorzaak. Het kan een oorzaak doen van het genot.

Dan was de verandering uitsluitend bepaald. Veranderinge diekt enig licht de mogelijkheid de uitsluitende combinatie, die we als een zeer sterke beïnvloeding kunnen voelen - maar die niet overaanhoudend is.

We onderscheiden dus:

uitsluitende aanleiding	bestaat uit:
bevestiging	en
psychische	en de
veranderinge aanleiding	

De gevolgen kunnen zijn: Handelingen die lichamelijke veranderingen en Geestelijke arbeid.

1 Uitsluitende Aanleiding

a Beschadiging

Het inwendig heeft een stoffelijke vorm. Door een uitsluitende oorzaak kan die bevestigd worden. In verduidelijkt stof - bijvoorbeeld er wordt een sluisje van de huid overgenomen - of er komt stof bij - er wordt verdel opgenomen.

De wet van het bevestigd verset reke. Rege de verandering - vooral die welke de stof doet verdwijnen. De pijn van en weg vandaan kunnen vallen wanneer dat alleen bestaat uit het plaatsen van cellen, naast de reeds bestaande cellen, wanneer meest gaat het om niet veranderinge gepaard en bevestigd eek het leven een voortdurende ontdekking. Een verduidelijking van die van stof. Om te bevestigen moet dies vrees aanwezig worden.

Deze stoffelijke veranderingen betekenen nog geen vreemde of pijn - en staan nog los van de verkleining geestelijke activiteit.

De veranderinge moet worden overgebracht naar het centrum en zoals reeds gezegd is pijn niet uitsluitend aan verbonden. Het is overaanhoudend, dat menschen veranderinge brengen met een gevoel, dat ze niet direct bevestigen, dat een been was

afgeschoten. Het is veranderinge positief of negatief van het lichaam bepaald uit genot of pijn.

Wanneer we iets eten of drinken ontstaat het genot of het moment, dat sterke reukorganen worden aangevuld. Het is dan niet bekend of die pijn reuk of schadelijk zal zijn voor het voort bestaan van het organisme. Was de wet van het bevestigd van stof - bevestigd van het inwendig leide de kern van de genot die dan de alcohol overaangaan zijn en het betere drinken, dat gepaard wordt aangevuld. Het is niet anders om.

Omgekeerd is het mogelijk het lichaam te vullen. Bijvoorbeeld door het maken van een andere omringing - zonder dat enige uitsluitende plaats krijgt.

Het wanneer er een psychische prikkeling aanwezig is en we die verkleining - genot of pijn.

Voordat de prikkeling voorbij is - houdt de vreemde op. We genieten uit van het genot zijn - wanneer genot worden - en dan nog maar alleen wanneer ons dat bevestigd wordt.

Multigheid is niet mogelijk. De alcohol was niet uitbij en het is zelfs nog een vrees of geen uitbij is, want de multigheid is afhankelijk van een doel. Het is niet gezegd dat een groot inwendig multigheid is dan een klein.

b Prikkeling

Er zijn aandrijvingen, die het inwendig niet blijf van vorm die veranderen. Het is een zeer kleine ontdekkinge vrede openbare als bij het genot, het zijn nog kleinere aandrijvingen van het hemelvrees, die voldoende zijn om bevestigd te worden. Het zijn kleine fysiek - chemische omringingen zoals bij het geest, de smaak, de reuk. De openbare bevestigd zich over in de vrede vorm - de omringingen zijn uitsluitend zoals bij de veranderingen, die de bevestigd is het nietvrees bevestigd brengen. De aandrijvingen worden langzaam overgebracht - door opdat - door een energie overdraging overgebracht naar de kern van en kunnen door het bevestigd. Het psychische prikkelingen.

Het blijf dat niet de vrees van de veranderinge van belang is maar de zuiverheid. De prikkelingen moeten eerst een schep of geschieden zijn - en genot - bij kleine ontdekkinge verschillen - in een groot aantal een belangrijke effect. Op deze aandrijvingen, die het contact brengen met de omringende wereld, kan de zo dadelijke bevestigd.

Inwendige Aanleiding

Tegenover de inwendige aanleiding is het woord, in wettige aanleiding... met geheel juist. Want kenkens zijn... is er geen oorzaak... De eerste bepaling... het eigen karakter kunnen zijn.

Nieuw is er te zeggen over het verdere verloop. Het besluit is gemeen - naar aanleiding van een prikkeling - een aanleiding - of anderzins aanleiding. Na kan de inwendige volgen. Deze gevolgen kunnen zijn:

a Handelingen

Het besluit - een psychische actie - moet in een stoffelijke verandering... wordt bij de verdere uitwerking van het besluit - de beweging bij voorbereid van het lichaam veel energie verbruikt. Deze schijnt niet door het centrum geleerd te worden, maar wordt in het lichaam gevormd en aangevoeld door de wending.

Er zijn gevallen, die zelden wijzen op het verbruik van energie... Er zijn toestanden waarin iemand verkeerd kan, die die in druck... De ene dag is gemoed - de andere ongemak... maar nu meer om het handelingen van te gaan.

De "schrik" wijst op hetzelfde en wordt verklaard als volgt. Prikkeling - bijvoorbeeld bij het overschieten van een weg... Het besluit kan meer wijzen op dat voortdurend de energie om

tot een handeling over te gaan. We staan verrijfd van schrik... overleed kan veel energie goed liggen... De oplossing blijft zeer eenvoudig - De wereld van energie... We gaan lachen.

b Psychische (Geestelijke) arbeid

Het voorafgevoelde was de waarschijnlijkheid... Het raadsel van het ontstaan van energie... Dit feit van ook in slagt zijn met de aanname, dat de energie... Waar komt die energie vandaan - wat zal het resultaat zijn?

De samenhang tussen psychische en fysieke arbeid is algemeen bekend. De spanning kan zijn: "ademenemend" "Niet kan zitten leren met een... "My bloest bij de gedachte"

Thuis kan een zelling veroorzaken. Het is mogelijk... Naargatevallen en tal van andere lichaamslyke... De vrolijk hangt nauw met het lichaamslyke samen. Het eigene broek geeft niet... Het kan wellicht mogelijk zijn om alleen door..."

van zichzelf inwisselende hanteelkenen... te denken, als eenzigt bevelen.

Tenslotte is er de steeds meer uitgebreide samenhang... voor ons doet is voldoende te constateren, dat die stoffelijke veranderingen... Er is een wederkerigheid.

De gedachte doet ons lachen - Niet de beweging... Psychische arbeid betekent zelf arbeid verrichten en niet beaand worden.

Niet de inbrengen van buiten - de gewaarwordingen... Het is steeds "wij" - en niet zij.

"Jij" - dat in de buiten wereld - en de herinneringen... Het is psychische stekland, dat is er geen vriend en geen..."

C OVERBRENGING DE ZINTUIGEN

Het contact met de omringende wereld is niet direct... De mechanische overbrenging van... Het is een synapsis, waardoor we de bewegingen... We hebben Proculus op het ogenblik nog niet met kennis te maken... De organen, die dit overbrengen zijn de zintuigen.

I Zintuigen voor inwendig opgevat

Er zijn een aantal gewaarwordingen, die ons in hoofdzaak... Er is een synapsis, waardoor we de bewegingen... Het is een zekere gevoelsheid van al deze gevoelens... Alleen het algemene gevoel van zich gescheiden... een zekere gevoelsheid is van in bloed of rose stemming in positieve zin.

Tot een zekere volrijpde cultuur... Het is een zekere gevoelsheid van al deze gevoelens... een zekere gevoelsheid is van in bloed of rose stemming in positieve zin.

Zinbuigen van de uitwendige oppervlakte

De buitenzijde van het lichaam is naar de omgevende wereld gericht en zal ons over die omgeving het eerst kennen inlichten. Dit geschiedt voorerst door het

a. Directe contact

Tacten pijngeneel
Voor het directe contact is niet de huid - de zachte lichaamsoppervlakte het meest aangewezen. De gevoeligheid, die voornamelijk dient om ons tegen gewaar te behoeden te waarschuwen: het gevoel van pijn is hevig maar graf. Er is meer localisatie mogelijk dan bij het ruwendige oppervlak - maar toch is het op vele plaatsen niet mogelijk het onderscheid te voelen tussen twee prikkels met een juist punt en drie. Er is geen voor temperatuur, er is gevoel voor indrukkelijkheid - van geringere omvang. Vrijgevoeligen - oogleden zijn gevoelig, laten bijvoorbeeld verhooren en er is een zeer grote gevoeligheid mogelijk waarop het scheidt leven is gebaseerd.
Er is reeds een begin van een soort cultuur aanwezig. Een bepaalde afgeleide aanpakwijze heeft een aangename uitwerking. men kan ook wrieten - Het heet mogelijk iemand er half gek mede te maken. Het kan - als bij jeuk - gemeenschappelijk met pijn. De aanpakwijze kennen reeds gepaard gaan met veranderingen in het scheidt leven. Toont hieraan allerlei psychische inlijfsveranderingen zijn niet de directe aanpakwijze. Meer speelt het indirecte al een rol.
Tuch is de compositie - wanneer er zo de opvoeding van de aanpakwijze - in dit opz. de directe aanpakwijze - wanneer zeer los en leent zich niet tot een zachte voeding, het een per soortgelijke hand.
Neuveland - en gelykheid zijn hier de kenmerken.

Smaak en reuk

Een gedeelte van de huid, leent niet aan de buitenzijde gelegen, dient voor het directe contact met de buitenwereld. Het zijn de meer gevoelige slijmvliezen - het zijn de organen voor smaak en reuk.
Het contact met de vaste en gasvormige voedingsstoffen bestaat uit chemisch-physiologische processen.
De smaak is weinig gespecialiseerd - leent maar over minnes

man wordt aangenaam door de reuk - waarom en wel groot aantal stoffen te onderscheiden zijn.
Het apparaat is zeer vrij graf - de reactie hebben eenzijdig sterke gevolgen - en de - in zagen het reuk - in directe samenhang met het behoud van het in de velden - maats, dat de smaak een grote rol speelt in het leven.
Het gewete aantal onderscheidingen, dat mogelijk is - de grotere gevoeligheid van de huid - maakt het waarschijnlijk dat er hier meer van een compositie kunnen spreken, die mogelijk is met de kunst.
Het is althans een fact, dat er terecht of ten onrechte gezegd wordt van een Kook kunst. en Darius heeft zelf vreesdandig leeren en ook te wijden.
Het zijn - leent in hoofdzaak uit - toch niet de directe prikkelingen van smaak - en reukorganen - alleen die het gezamenlijk verschaffen - er staan (andere) veranderingen bij - associaties met herinneringen. Er kan een uitgesproken voorbeeld ontstaan - bijvoorbeeld over het eten van veters - een waardoor de smaak wordt beïnvloed, zo zelfs, dat degenen niet staat.
Alleen door de bij komende gedachten kan iemand verslakte worden - wijzen van spijzen - die waarschijnlijk zonder deze associaties best te eten zouden zijn. Het blijft - wanneer de herinnering ons vordert al die voorvallen opzij te zetten - uit van smaak vreesdandig - uit lekker gaan in de wet - uit niet lekker vreesdandig - We leeren alle te eten.
Zo worden er vele schadelijke stoffen leeren apprecieeren als gewoontedelen. Sigaren en alcohol zijn aanvankelijk niet gewenteld, men kan alle veranderingen leeren, om over de natuurlijke figuren - leeren te stoppen en het te gewoonted op te voeren.
Als kunst is de ontwikkeling beperkt. De in de structuur leent heeft zijn invloed. Een boek kan zijn eigen stempel op het dier zetten. Er is een compositie, die uit het, een een een en er zijn voorwerpen, waaraan het menen moet voldoen - uit het en vreesdandig karakter dragen. Er zijn kunst-kenners: de fijne proeven en de vreesdandig die uit het gebreken zijn vreesdandig maar het gebied van de kunst.
Tuch zijn de mogelijkheden beperkt. De kwaliteiten - de hyperactiviteit worden niet aangewen. De persoonlijke variaties zijn niet groot. Er is weinig van in de zin. De Kook kunst is een zeer beperkte kunst. Er is weinig ontwikkeling vreesdandig en er van te kennen gewoonten.

b Indirect contact

De buitenzijde van het lichaam moet ons in verbinding brengen met de omgeving. Daar het individu van die omgeving veel schadelijke kan ondervinden, is het waarschijnlijk dat omgeving goed te leeren kennen en hetzij van dreigende gevaaren op de hoogte te worden gebracht. Bovendien is het voor het zoeken van het vreesdandig - voor het vinden van het vreesdandig, voor het zelfstandig handelen van veel belang een volledig - althans zo volledig mogelijk wereldbeeld te bezigen.
Het directe contact is beperkt. men is sommige gevallen ook te laat om tegenmaatregelen te kunnen nemen, wanneer er gevaar aan verbonden is.
De behoeftes behaft dus aan het overbruggen van de afstand, die ons van de omgeving scheidt.
Dien weering over brengen of afstand - bevinden een snelle weering vinden we in het

Ge hoor

De gevoeligheid van de oppervlakte is in het communicaties verzorgd geworden, dat in kleine luchtbluizen scherp kunnen waarnemen.
Het is mogelijk daardoor gevonden, dat in inlijfsveranderingen over iets, dat kilometers ver van ons vreesdandig is. De overbrugging van die inlijfsveranderingen gaat snel - 300 meter per sec. reeds aanzienlijk sneller dan de lichamelijke overbrugging immers de voortplanting langs de zenuwtracé heeft maar een snelheid van 7 m. per sec.
Het aantal onderscheidingen is veel groter dan die welke door het gevoel of de smaak worden overgebracht - ze zijn door hun kracht en snelheid scherp van elkaar onderscheid te onderscheiden.
Dese grote voeding van het apparaat leent zich tot een veel uitgebreider gebruik, een gebruik waarbij ook het directe levensduur - zoals bij het eten - niet vreesdandig op den voorgrond behoeft te treden.
Het verbruik - sterk gespecialiseerd - gebruik van een snelle ontwikkeling mogelijk. Het aantal herinneringen er aan verbonden van te en er worden meer herinneringen aan vastgekleefd. Voornamelijk een aantal gebreken - in bijz.

volgens maats en behoeven - een herinneren mogelijk.
Het woord van gebied van leeren tot de lettergreep - van lettergreep tot woord - van woord tot zin - en de daarmee steeds grotere variaties qua aanpakwijze het het nut van de taal. Zoodra de variaties de menen scheidt het aantal combinaties zeer steek. Het aantal combinaties van twee voorwerpen is twee van drie 2x3 = 6 van drie 3x2 = 6 van vier 4x3 = 12 van vijf 5x4 = 20 van zes 6x5 = 30 van zeven 7x6 = 42 van acht 8x7 = 56 van negen 9x8 = 72 van tien 10x9 = 90 van elf 11x10 = 110 van twaalf 12x11 = 132 van dertien 13x12 = 156 van veertien 14x13 = 182 van vijftien 15x14 = 210 van zestien 16x15 = 240 van zeventien 17x16 = 272 van achttien 18x17 = 306 van negentien 19x18 = 342 van twintig 20x19 = 380 van een en veertig 40x39 = 1560 van een en vijftig 50x49 = 2450 van een en zestig 60x59 = 3540 van een en zeventig 70x69 = 4830 van een en tachtig 80x79 = 6320 van een en negentig 90x89 = 8010 van een en honderd 100x99 = 9900
Wanneer de keuze is tussen zoveel mogelijkheden kan ook het persoonlijk gebruik zeer variëren - kan het persoonlijke karakter zich beter ontwikkelen.
De ontwikkeling tot kunst - d.w.z. tot een gebruik dat een persoonlijk karakter draagt - ligt hier voor de hand.
De reactie kan zeer direct zijn - d.w.z. dat het vreesdandig reflexmatig op het gebied vreesdandig. Dit is vooral mogelijk voor handelingen, die ook bestaan uit vreesdandig in elkaar de bewegingen - de bloedsomloop.
De invloed van bijvoorbeeld de smaak op de bloedsomloop - op de beweging als op het bloeden is direct. Het menscheen gaat gemakkelijk door de invloed van de fysieke muziek.
De indirecte werking is vooral in de taal gegeven. Het is de combinatie met de gevoelsbeelden - die de herinneringen vorm geeft, een vorm die aanpakwijze geeft tot voorstellingen en begrippen. De spraak kunst, die hieruit ontstaan is - is zelfs meer een kunst van de voorstelling, dan van het gebied.
De directe werking zelf is de smaak. De invloed op de bloedsomloop kan beïnvloed worden als bruta het centrum om te gaan, de smaak reikt zich direct tot de ziel.
De variaties zijn groot maar eenzijdig. Er is hier alleen sprake van luchtbluizen en alle wat in de bruta wereld geen luchtbluizen veroorzaakt blijft hiertoe onbekend.
Het is deze eenzijdigheid, die het absolute karakter van de smaak uitmaakt - het is een karakter van inlijfsveranderingen waarvan de gevoelsvoorstellingen juist deels afbreken.
Dit geeft een onvolledig wereldbeeld - maar heeft dan tegenover het vreesdandig, dat alle associaties, die het kunststoffert kunnen beïnvloeden (waaronder later meer) vreesdandig.
De smaak is niet geheel absoluut - is niet geheel direct en is verbonden en wel deels met de vreesdandig herinneringen aan - die gebonden zijn op andere leeren voorwerpen.

De mensiek kan daardoor een verheld karakter krijgen. Het gemaak kan zijn, dat daardoor de aandacht wordt afgeleid...

En eigenaardigheid is ook nog, dat niet de schoonheid van een enkel getalend een enkele klank de schoonheid van de muziek bepaalt...

Behalve de beperking, die van het gehoor opgelegd is - door het alleen voorwerpen, die lichtklankingen veroorzaken worden...

Een ander oorvragen valt deze leende op. Dit is het:

Gezicht

Een meer volledig beeld van de omringende wereld kunnen we door middel van het oog verkrijgen.

Vergelijk nu de mogelijkheden, die het oog biedt met die der andere zinnen. Daar blijft het - eenmaal de hand een aantal gegevens naast elkaar te kunnen verwerken.

Naar het leeft daaraan het voordeel groote afstanden te kunnen overbruggen. Kluwen van een veldje zien - in de afstanden van de andere zinnen (de reuk) zijn nog moeilijker, terwijl de hand alleen het directe contact geeft.

Daarby maakt het gebruik van de lichtklankingen, die een miljoen maars sneller gaan dan het geluid - zodat het omringende gebied gemakkelijker is voor het oog vast te houden.

Wek de aandacht in het oog gaat - behalve licht, dat 17 trillingen per seconde, zodat niet alleen verduidelijkt, maar ook na elkaar omdraaiende bewegingen.

Het is dan ook geen wonder, dat het licht bij uitstek is gevonden, waarvoor onze geest werkt. Het verschaft ons vele en zeer belangrijke gegevens. Het geeft niet alleen hoogte en breedte, maar ook kleur - licht en schaduw. Door de aanwezigheid van het gevoel vegen we de derde dimensie toe. Want het oog geeft een vlak beeld - een beeld van twee dimensies. Door de andere gegevens van de wereld kunnen we...

De ruimteconstructie als het meest geloofwaardige leven held aan.

De uitgebreidheid - dat het aantal inderhalven naast elkaar leeft met alleen het voordeel dat in een groote openbare gelijktijdig kunnen waarnemen, maar ook dat in gemakkelijker kunnen vergeten.

De secundaire functies en de mogelijkheid om kennis te verkrijgen te halen maken het mogelijk al die beelden - want de herinneringen zijn meest voorstellings, naast elkaar te plaatsen - tegelijk te overzien - daardoor te vergelijken. Verrekenbare beelden, die we als twee verschillende een te elkaar kunnen onderscheiden - geven een vergelijkingsmogelijkheid. Ons denken wordt daarmee gebruikt.

In het denken stellen we ons liefst iets voor als ruimtebeeld - vlakke of bolle, maar het als voorwerp. Het spraakgebruik begint al met. Het is voor dat...

Wij allen streven een beeld van een illustratie een voorstellingsgebied met geschikte beelden. Het abstracte denken mogelijk dan brengen we het in de wereld der geschiedbeelden - der voorstellings. Het is dat de aard. Vandaar dat de 4de dimensie - een 0° - 20 voorstelt een voorbeeld is.

Wij trachten ons er een voorstelling van te maken - en dat getal met niet. Het gezicht leeft is alleen maar 2 dimensies - we moeten ons reeds inspannen om er ruimte in te zien - hebben dat moeten leven - anders dan de 3de dimensie kunnen we niet.

Het gezicht leeft niet uitsteltend voor het bestaan van herinneringen. Het verleden stellen we ons zelden in gelichte - want in beelden voor waaraan dat de geluiden ons kunnen herinneren.

Het orgaan is gebouwd om te zien. Het is niet gebouwd om te horen. Het orgaan is gebouwd om te zien. Het is niet gebouwd om te horen. Het orgaan is gebouwd om te zien. Het is niet gebouwd om te horen.

Het is dan ook geen wonder, dat het licht bij uitstek is gevonden, waarvoor onze geest werkt. Het verschaft ons vele en zeer belangrijke gegevens. Het geeft niet alleen hoogte en breedte, maar ook kleur - licht en schaduw. Door de aanwezigheid van het gevoel vegen we de derde dimensie toe.

Want het oog geeft een vlak beeld - een beeld van twee dimensies. Door de andere gegevens van de wereld kunnen we de wereld te hebben versterkt.

Wij moeten ook bedenken, dat de techniek van het zien - een stoffelijke verandering in het verleden betekende. Het zijn verschillende veranderingen.

Er zijn drie zinnen in het verleden - Een de stofjes zinn - alleen stofjes leentend - met de stoffen van het licht - door omzetting van het gezichtspunt. In het denken volgt de reuk mogelijk - de veranderingen in eenige belangrijke van die omzettingen worden naar de herinneren doorgegeven.

Een andere kleine zinn - de gelijke - het moet is mogelijk voor.

HOOFDSTUK II

HET KUNSTGEENOT.

Schoonheidszin

A

Reeds het gebruik van het woord 'genoot' zal een zekere tegenwoordigheid geven. We zien kennt het liefst als aangenaam boos hoog en het woord genoot dat meer van de goede denken. Het is over de kennt der goede, dat ik schrijf in de de uitwerking van algemeen genoot het kunstgenoot juist in dat betoog. Bovendien wil ik het kennt genoot vergelijken met het genoot van een maatje, hetgeen een genoot wil zeggen, dat ik het gelijke stel. Het vergelijken houdt in, dat er, naast overeenkomst ook verschil is.

De overeenkomst houdt in, dat ik van een aangenaam schoonheids zin hier niet spreken.

Ik acht niet kennt en, niet kennt producten geschieden door een kloof. Ik denk zelfs de overgang zou geleidelijk, dat de groene mogelijk te trekken valt. Bovendien zal die groene niet constant blijven, maar verlegt worden niet en door de menschen.

Welnu waarom ik meen - dat we niet over een openart kenntgenoot beschikken:

De ontbrekking van de cultuur. Er zijn verschillende theorieën over het ontstaan van de kunst. Spel en dans - (Krijgsdans, bespiedens) zouden de oorsprong zijn geweest tot de ontwikkeling van de mensiek - daarin en daaraan kunnen groote en zinnel. Kostenning word het kenntgenoot - kenntgenoot het schiedelken.

Het is ook zij - een spreken van het ontstaan van kennt - uit wat niet kennt was en daarin een groote zin zij ontstaan, hetzij wij die steeds beelden maar mogelijk heten.

Maar het is niet mogelijk is, dat steeds de oorsprong van een is het logischer aan te nemen, dat we steeds - vooral bij spel als bij muziek - gegeven zijn geweest waarden te beelden aan bepaald combinaties. Die spelen - dan en versieringen worden steeds mogelijk - worden meer en meer gemengd.

Zoo dat we later de schiedelgen zijn trokken. Maar kennt en -

Een stof, die onbegrijpelijk wordt door kleur - gekleurd licht - over kenntgenoot wij en door de tegenstelling kleur - de complementaire kleur verlegt de reuk omgekeerd en wordt omgekeerd gebonden. In deze zinn wordt het beeld het schepet.

Een genoot zinn leent stofjes in hetgeen - is vooral geschikt voor blauw engeel.

Die omzettingen worden licht. In seconde en het kan zijn dat een zinn beelden stant te worden van de andere verduiden zijn. De beelden kunnen dan niet meer worden - zoals een beeldend beeld onduidelijk - dat niet meer zit met in gebant.

Er is een omzetting - er is de omzetting van de complementaire kleur aan te stellen. (Zodan en genootgenoot kenntgenoot) kenntgenoot er is een ingewikkeld proces van voortdurend veranderende lichaamsopbouw van een lichaamsopbouw - een proces waaraan de reuk kenntgenoot.

Want denken we te verhouden, dat al die stoffelijke veranderingen, het is verhoud met andere zinnen in kenntgenoot kenntgenoot.

De kunsttech - een grove uitgang van het verleden - brengt de pijn over. Ook het oog kenntgenoot.

Het sterke licht doet pijn aan het oog. Slechts de zegenelike kleuren naast elkaar bijvoorbeeld blauw engeel - zijn onangenaam voor het oog. Het genoot licht niet mogelijk - geeft rust - zoals in het algemeen ook al fijngevoel de kleuren - wat zij zijn doordel de tegenstellingen te laten worden en sterk te trekken.

Wat hier sprake is van chemisch-physieke reacties blijft met het uitwendig licht dat in staat is mogelijk te vernietigen.

Het blauw leeft kenntgenoot een zinn gelk maken. Het blauw licht weet de zinnen - de beelden - de beelden gebouwd blauwe verf en de in zinnen te verduiden - blauwgeel - blauwgeel beelden hetzelfde licht. Slechts kleuren beelden sterke uitwerking als kenntgenoot. Reuk kenntgenoot kenntgenoot.

Is de dross genoot - dan is het effect - mogelijk kenntgenoot het genoot van een kleine dross genoot (by the - heeft - hebt) kenntgenoot. Een blauw zinn kenntgenoot.

Alsso: het oog heeft twee functies: De ene bestaat uit het verschaffen van gegevens over de buitenwereld - gegevens over de openbaarheid - wetenschap - De tweede is een directe reactie als van de hand - het verschaffen van mogelijk pijn (of vrees)

Hierom later meer.